

- 1716 Յովհ. Տուրիա Աւիուստինովիչ † 1751
- 1752 Յակովբ Աւիուստինովիչ † 1783
- 1783 Յակովբ Թումանովիչ † 1798
- 1799 Յովհաննէս Սիմոնովիչ † 1816
- 1817 Գայետան Վարդերեսեովիչ † 1831
- 1831 Սամուէլ Ստեփանովիչ † 1858
- 1858 Գրիգոր Սիմոնովիչ † 1875
- 1876 Գրիգոր Յովսէփ Ռամաչքան † 1881
- 1882 Սահակ Նիկողայոս Իսաքովիչ

Թէ՛ մեր այս գրոց և թէ՛ ուրիշ յիշատակք՝ յայտնեն, որ զատ յարգելիսկոպոսէն Լեմպէրիի՝ եղած են Կրքեմն ի Լեհո, ի Ռումենիա և ի սահմանակից նահանգս, ուրիշ Հայ եպիսկոպոսք եւս, կամ անոր հպատակք կամ ինքնազուէք, զույգէ և ըստ բանից Մետրովայ կաթողիկոսի (եր. 6) առանց հրամանի կաթողիկոսին և ոչ աշղակի: Այս կարեւոր խնդրոյ քննութիւնը թողով, ոչ անկարեւոր համարիմ այս տեղ նշանակել՝ քանի մի տեղեաց մեզ ծանօթ եպիսկոպոսներ: Ասոնց գլխաւորն է Մոլտաւիա, Պուլտան կամ Սեչով կոչմամբ. յիշուած եպիսկոպոսքն, յամս՝ 1551, Յովնանեկ Սեչովցի. 1578–1607, Յովնանեկ Պաշտանցի. 1628, Ղազար Բարերոցի. 1640, Անդրեաս. 1662 + 1678 Յովնանեկ Վարիմատեց. 16.. Սահակ, ձեռնադրուած ի Գ Յակովբայ կաթողիկոսէ. 1680, Միկաւ Զիլիֆոսար:

Ի Կամենից. 1577, Յովնանեկ Աւագերէց, զոր հաստատէ հօն անձամբ՝ Թաղէոս կաթողիկոս. 1627, Թորոս եպիսկոպոս, ձեռնադրուած ի Մելքիսեղ կաթողիկոսէ: — Ի Եագլովից յիշուի (եր. 191) 1655, Անտոն եպիսկոպոս: — Ի Սերաղ. 1507, Սիւնն եպիսկոպոս (եր. 161): — Ի Մոյլիւ, ի սկիզբն դարուս (1809), կայր Յովսէփ եպիսկոպոս Վրիտանֆորտովիչ † 1816. որոյ փոխանորդ կ'ըլլայ, 1816, կանոնիկոսն Անտոն Վարդերեսեովիչ:

Բայց քան զասոնք և քան զԼովի արքեպիսկոպոսուես իսկ՝ հնագոյն, որով և հետաքննագոյն է Ունգարիոյ կողմանց Հայ եպիսկոպոսն, ԺԳ դարու կիսէն առաջ, յամին 1343, Մարտիրոս եպիսկոպոս Հայոց ի Թովմաք կամ Տորմաք քաղաքի, Կրանի (և ըստ գրոց Սարիգոնիոնի) մետրապօլիտն օժանդակ. այս եպիսկոպոսին կնիքն այլ գտուած է լատին գրութեամբ, Martini Episcopi Armenorum de Tolmachy, (Կնիք Մարտիրոսի եպիսկոպոսի Հայոց Տորմաքայ): Նոյն քաղքին Հայ եպիսկոպոսն յիշուի և յամի 1355, հաւանօրէն նոյն Մարտիրոսն: Յետ երեք և կէս դարուց՝ Վարդան Յովնանեան կ'իմացընէ մեզ (եր. 129. 199), որ յամի 1691 ձեռնադրեր է զՕգսեւտ Վերծերեսայ կամ Վօթրեսգոչ Պօչանցի՝ եպիսկոպոս Հայոց յԱլատին:

Մեր վերոյիշեալ Լեհահայոց ժամանակագիրք՝ աւելի իրենց եկեղեցոյ և եկեղեցականաց վրայօք զրած են՝ քան քաղաքական կենաց. և անոնց